

รูปแบบการปลูกทุเรียนภาคตะวันออก¹

❖ บทนำ

หลายปีที่ผ่านมาารวมทั้งในปัจจุบันแนวโน้มราคาทุเรียนที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรโค่นต้นยางพาราและพืชชนิดอื่นๆ แล้วเปลี่ยนมาปลูกทุเรียนกันเป็นจำนวนมาก ชาวสวนมือใหม่หลายท่านสอบถามเข้ามาจำนวนมากในเรื่องของรูปแบบและประเภทปลูกทุเรียนใช้วิธีการไหนดี? ต้องทำอย่างไร? มีข้อดี-ข้อเสียหรือต้นทุนการผลิตแตกต่างกันหรือไม่? ดังนั้น ในบทความนี้ผู้เขียนจึงได้รวบรวมวิธีการปลูกทุเรียนของภาคตะวันออก เปรียบเทียบข้อดี-ข้อเสียของแต่ละวิธีการ รวมถึงวิเคราะห์ต้นทุน-ผลตอบแทน และข้อควรคำนึงในแต่ละรูปแบบและประเภทการปลูกทุเรียน จากการสำรวจรูปแบบการปลูกทุเรียนในภาคตะวันออก สามารถแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ คือ การปลูกแบบยกโคก การปลูกแบบยกร่อง และการปลูกแบบพื้นเรียบ และภายใต้รูปแบบการปลูกสามารถแบ่งประเภทการปลูกได้เป็น 4 ประเภท คือ การปลูกต้นเดี่ยว การปลูกต้นคู่ การปลูกระยะชิด และการปลูกแบบเสริมราก ดังนี้

❖ รูปแบบการปลูกทุเรียน

รูปแบบการปลูกทุเรียนของภาคตะวันออกสามารถจำแนกได้เป็น 3 รูปแบบ คือ การปลูกแบบยกโคก การปลูกแบบยกร่อง และการปลูกแบบพื้นเรียบ ดังนี้

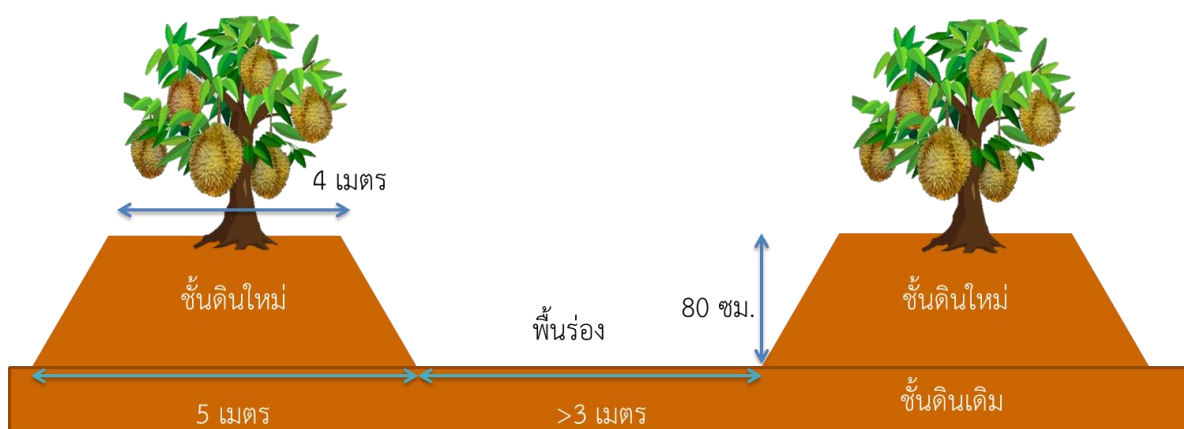
1. การปลูกแบบยกโคก

วิธีการ

1. ใช้เครื่องจักรทำการปรับหน้าดินเดิมให้เรียบ แล้วจึงวางดินที่เป็นหน้าดินใหม่ให้สูง 80 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางด้านบนกว้าง 4 เมตร ด้านฐานด้านล่างกว้าง 5 เมตร วางกองดินแต่ละกองให้ห่างกันมากกว่า 3 เมตรขึ้นไปขึ้นอยู่กับข้อกำหนดระยะปลูกระหว่างแถว (ภาพที่ 1) เพื่อให้เครื่องจักรกลสามารถเข้าปฏิบัติงานได้สะดวกและมีประสิทธิภาพ โดยดินที่ใช้อาจใช้หน้าดินที่ซื้อมาจากแหล่งอื่น หรือหน้าดินจากบริเวณที่ปลูกก็ได้
2. เมื่อยกโคกเสร็จจกดหน้าดินให้แน่น ให้มีลักษณะเป็นวงกลม พร้อมทั้งปรับหน้าดินทั้งบริเวณทางเดินและแถวปลูกให้เรียบสม่ำเสมอ กัน เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำขัง ดินมีการระบายน้ำและถ่ายเทอากาศได้ดี

¹ เรียบเรียงโดย นางสาวบุปผา สิมมา นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี กรมวิชาการเกษตร สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมโทร. 039-397030

3. ปล่อยให้ดินอยู่ตัว เพื่อลดการชะล้างพังทลายของหน้าดิน โดยให้สังเกตว่าหากมีวัชพืชขึ้นบริเวณที่ยกโคนเล็กน้อยจึงเริ่มทำการปลูกทุเรียน

ภาพที่ 1 รูปตามขบวนการปลูกทุเรียนแบบยกโคก

ข้อดี-ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ol style="list-style-type: none"> 1. ช่วยระบายน้ำ ลดการท่วมขังของน้ำบริเวณเขตรากพืช ลดการเข้าทำลายของโรครากเน่าโคนเน่า 2. ช่วยให้ดินแห้งได้เร็วขึ้นในช่วงชั่งนํ้าการออกดอก 3. ดินใหม่ที่ใช้ปลูกอาจมีความอุดมสมบูรณ์สูงกว่าดินเดิม ทำให้พืชเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้นทุเรียนอาจโคนล้มได้ง่าย เนื่องจากดินที่ใช้ปลูกมาจากที่อื่นซึ่งขาดแรงยึดเกาะระหว่างดินชั้นบนและดินชั้นล่าง 2. ต้นทุนในการดำเนินการและจัดซื้อวัสดุสูงกว่ารูปแบบการปลูกอื่น

ข้อควรคำนึง

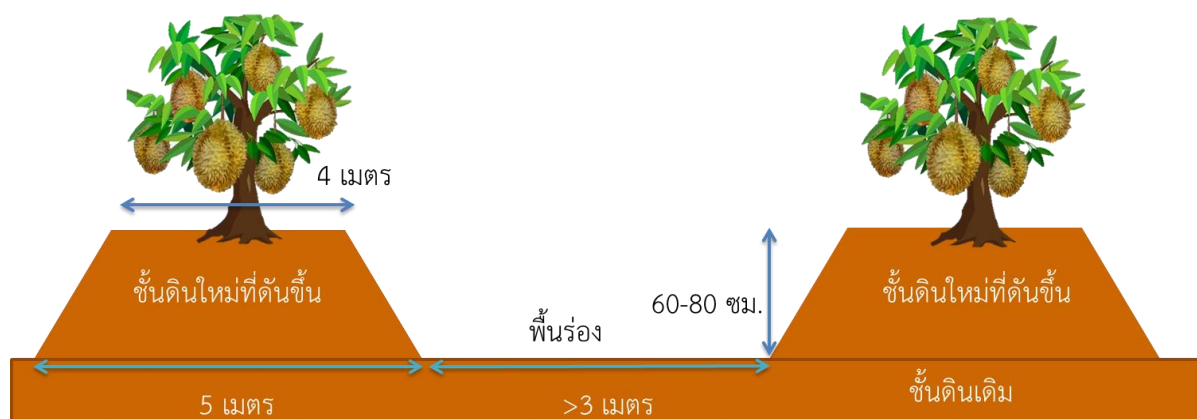
1. การปลูกแบบนี้เหมาะสมกับพื้นที่ที่มีฝนตกชุกในพื้นที่ปลูกทุเรียนภาคตะวันออกและภาคใต้ รวมถึงพื้นที่ที่ดินระบายน้ำได้ไม่ดี หากเป็นพื้นที่ที่มีฝนตกน้อย ดินระบายน้ำดี หรือเป็นที่ราบเชิงเขาไม่จำเป็นต้องใช้รูปแบบการปลูกแบบยกโคก เนื่องจากเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิต

2. กรณีที่เกษตรกรนำดินใหม่มาปลูก ควรพิจารณาแหล่งที่นำดินมาว่ามีอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารมากน้อยเพียงพอต่อความต้องการของพืชหรือไม่ หากดินที่นำมาปลูกมาจากแหล่งที่มีอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารต่ำ ควรรองก้นหลุมก่อนปลูกหรือใส่ปุ๋ยอินทรีย์หลังปลูกเพื่อให้ต้นทุเรียนเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว

2. การปลูกแบบยกร่อง

วิธีการ:

1. ใช้เครื่องจักรดันหน้าดินขึ้นให้เป็นลอนลูกฟูกด้านบนกว้าง 4 เมตร สูงจากพื้นดิน 60-80 เซนติเมตร มีเส้นผ่าศูนย์กลางของฐานกว้าง 5 เมตร ให้เหลือระยะห่างระหว่างแถวมากกว่า 3 เมตรขึ้นไปขึ้นอยู่กับระยะปลูกระหว่างแถว เพื่อให้เครื่องจักรกลสามารถเข้าปฏิบัติงานได้สะดวกและมีประสิทธิภาพ (ภาพที่ 2)
2. เมื่อยกโคนเสร็จแล้ว กดหน้าดินให้แน่น พร้อมทั้งปรับหน้าดินทั้งบริเวณทางเดินและแถวปลูกให้เรียบสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำขัง ดินมีการระบายน้ำ และถ่ายเทอากาศได้ดี
3. ปล່อยให้ดินอยู่ตัว เพื่อลดการชะล้างพังทลายของหน้าดิน โดยให้สังเกตว่าหากมีหญ้าขึ้นบริเวณที่ยกโคนเล็กน้อย จึงเริ่มทำการปลูกทุเรียน
4. ทำการปลูกทุเรียนตามระยะปลูกที่กำหนดไว้

ภาพที่ 2 รูปตามขวางการปลูกทุเรียนแบบยกร่อง

ข้อดี-ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ol style="list-style-type: none"> 1. ช่วยระบายน้ำ ลดการท่วมขังของน้ำบริเวณเขตรากพืช ลดการเข้าทำลายของโรครากเน่าโคนเน่า 2. ช่วยให้ดินแห้งได้เร็วขึ้นในช่วงชกนการออกดอก 3. ต้นทุนในการดำเนินการต่ำกว่ารูปแบบการปลูกแบบยกโคก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้นทุเรียนอาจโคนล้มได้ง่าย เนื่องจากดินที่ใช้ปลูกดันขึ้นมาจากดินชั้นล่างซึ่งขาดแรงยึดเกาะระหว่างดินชั้นบนและดินชั้นล่าง 2. ดินที่ใช้ปลูกเป็นดินที่ดันขึ้นมาจากดินชั้นล่าง ทำให้มีอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารต่ำ ทำให้ต้นทุเรียนเจริญเติบโตช้า

ข้อควรคำนึง

1. การปลูกในรูปแบบนี้เหมาะสมกับพื้นที่ที่มีฝนตกชุกในพื้นที่ปลูกทุเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ รวมถึงพื้นที่ที่ดินระบายน้ำได้ไม่ดี หากเป็นพื้นที่ที่มีฝนตกน้อย ดินระบายน้ำดี หรือเป็นที่ราบเชิงเขาไม่จำเป็นต้องใช้รูปแบบการปลูกแบบยกร่อง เนื่องจากเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิต
2. เกษตรกรควรมีการรองก้นหลุมก่อนปลูก หรือใส่ธาตุอาหารหลังปลูกด้วยปุ๋ยอินทรีย์เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารให้กับดินเพื่อให้ต้นทุเรียนเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว

3. การปลูกแบบพื้นเรียบ

วิธีการ

1. กรณีที่พื้นที่เป็นพื้นราบ ทำการปรับหน้าดินให้ราบเรียบสม่ำเสมอ พร้อมทั้งขุดร่องระบายเพื่อให้ดินสามารถระบายน้ำได้ดี ลดการท่วมขังของน้ำในแปลง
2. กรณีที่เป็นพื้นที่เชิงเขาให้ปลูกแบบขั้นบันได เพื่อลดการชะล้างพังทลายของหน้าดิน
3. ปลูกตามระยะปลูกที่กำหนด

ข้อดี-ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้นทุนการผลิตต่ำกว่าทุกรูปแบบการปลูก 2. ระบบรากของพืชมีความแข็งแรง ต้นโคลนล้มได้ยาก เนื่องจากดินที่ปลูกเป็นดินเดิม 3. จัดการแปลงได้ง่ายสะดวก และรวดเร็ว 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ในกรณีที่มีน้ำท่วมขัง อาจจจะระบายน้ำได้ไม่ดี ทำให้เกิดโรครากเน่าโคนเน่าเข้าทำลายได้ง่าย 2. ดินอาจแห้งช้าในช่วงชกนำการออกดอก ทำให้ประสิทธิภาพในการชักนำการออกดอกลดลง

ข้อควรคำนึง

1. ดินที่ใช้ปลูกเป็นดินเดิม หากมีการปลูกพืชซ้ำๆ ในพื้นที่นั้นแล้ว เกษตรกรควรตรวจสอบความอุดมสมบูรณ์ของดินก่อนปลูก เพื่อสามารถเพิ่มอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารให้ตรงกับความต้องการของพืช
2. รูปแบบการปลูกวิธีการดังกล่าว เหมาะกับพื้นที่ที่มีฝนตกน้อย เช่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและดินมีการระบายน้ำดี หรือพื้นที่ลาดเชิงเขา ในพื้นที่ที่มีปริมาณน้ำฝนมาก การระบายน้ำไม่ดี ไม่เหมาะสมกับรูปแบบการปลูกแบบพื้นเรียบ

❖ ประเภทของรูปแบบการปลูกทุเรียนภาคตะวันออก

รูปแบบการปลูกทุเรียน 3 รูปแบบ สามารถแบ่งประเภทของรูปแบบการปลูก ได้อีก 4 ประเภท ได้แก่ การปลูกทุเรียนต้นเดี่ยว การปลูกทุเรียนต้นคู่ การปลูกทุเรียนระยะชิด และการปลูกทุเรียนเสริมราก ดังนี้

1. การปลูกทุเรียนต้นเดี่ยว

วิธีการ

ปลูกจำนวน 1 ต้น/หลุม โดยวางระยะห่างระหว่างต้นและระหว่างแถวตามระยะปลูกที่กำหนด (ภาพที่ 3)

ข้อดี-ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
1. ต้นทุนการผลิตต่ำ 2. สะดวก ง่าย และรวดเร็วในการจัดการแปลง 3. ต้นได้รับแสงสม่ำเสมอ ทำให้การเจริญเติบโตดี ผลผลิตมีคุณภาพ	1. เสี่ยงต่อการโคนล้มได้ง่าย 2. เสี่ยงต่อการปลูกซ่อมต้นใหม่ หากต้นเกิดตาย ซึ่งใช้เวลานานหลายปีกว่าจะให้ผลผลิต 3. ผลผลิตต่อต้นหรือผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่าวิธีการปลูกประเภทอื่นๆ

ข้อควรคำนึง

1. ควรปลูกพีชกันลม เพื่อลดแรงปะทะจากลมพายุ ลดการโคนล้มของต้น

ภาพที่ 3 การปลูกทุเรียนต้นเดี่ยว แบบยกโคก ในสวนเกษตรกรร จ.จันทบุรี

2. การปลูกทุเรียนต้นคู่

วิธีการ

1. ปลูกจำนวน 2 ต้น/หลุม โดยให้แต่ละต้นห่างกัน 1 เมตร โดยวางระยะห่างระหว่างต้นและระหว่างแถวตามระยะปลูกที่กำหนด (ภาพที่ 4) ปลูกในแนวทิศเหนือใต้ ขวางทางขึ้นลงของพระอาทิตย์ โดยปกติเกษตรกรมักปลูกพร้อมกัน (ภาพที่ 4.1) หรืออาจปลูกต่างปีกัน (ภาพที่ 4.2)
2. ตัดแต่งกิ่งเป็นระยะๆ ทุกๆ 3 เดือน

ข้อดี-ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถไว้ผลได้มากขึ้นและผลผลิตที่ได้มีความสมบูรณ์ 2. การฟื้นตัวหลังการเก็บเกี่ยวทำได้ง่าย ต้นไม้โทรม เนื่องจากไว้ผลผลิตต่อต้นน้อย 3. ลดการโค่นล้มของต้นจากลมพายุได้ 4. ให้ผลตอบแทนต่อพื้นที่มากกว่าการปลูกแบบต้นเดี่ยว 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การปฏิบัติดูแลรักษา การจัดการ และขั้นตอนมีความพิถีพิถันมากกว่าทุเรียนต้นเดี่ยว 2. การดูแลตัดแต่งกิ่งต้องละเอียดกว่าและควบคุมทรงพุ่มตำแหน่งการไว้กิ่งยุ่งยากกว่าการปลูกต้นเดี่ยว 3. การฉีดพ่นสารเคมีจำเป็นต้องมีความละเอียดกว่าการปลูกประเภทอื่นๆ 4. ต้นทุนการผลิตในส่วนของค่าจ้างแรงงาน ค่าปุ๋ย ค่าสารเคมีเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 เมื่อเปรียบเทียบกับกับการปลูกแบบต้นเดี่ยว

ข้อควรคำนึง

1. การปลูกทุเรียนต้นคู่ต้องใช้ระยะปลูกระหว่างต้นกว้างกว่าระยะปลูกปกติเนื่องจากทรงพุ่มของการปลูกต้นคู่กว้างกว่า ระยะปลูกต้นคู่ที่แนะนำ คือ 10x12 เมตร (13 ต้น/ไร่) จะมีจำนวนต้นทั้งหมด 26 ต้น/ไร่ หรือ 12x12 เมตร (11 ต้น/ไร่) ในขณะที่ระยะปลูกปกติอยู่ที่ 8x8 เมตร (25 ต้น/ไร่) หรือ 10x10 เมตร (16 ต้น/ไร่)

ภาพที่ 4 การปลูกทุเรียนต้นคู่ ปลูกแบบยกโคก ที่ปลูกพร้อมกัน (1) และปลูกต่างวันกัน (2) ณ สวนเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี

3. การปลูกทุเรียนระยะชิด

วิธีการ

1. ปรับวิธีการปลูกจากรูปแบบปกติ 8x8 เมตร หรือ 10x10 เมตร เป็นระยะแถวกว้างต้นชิด เช่น ระยะห่างระหว่างแถว 7 เมตร ระยะห่างระหว่างต้น 4 เมตร (7x4 เมตร) ปลูกในแนวทิศเหนือใต้ ขวางทางขึ้นลงของพระอาทิตย์ เว้นระยะห่างระหว่างชายพุ่มของแต่ละแถว 3 เมตร เพื่อให้เครื่องจักรกลเกษตรปฏิบัติงานในสวนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ภาพที่ 5)

2. การเตรียมต้นพันธุ์สำหรับปลูก ใช้ต้นพันธุ์อายุ 1 ปีที่ขยายพันธุ์จากกิ่งข้างเนื่องจากลักษณะของความยาวข้อกิ่งมากกว่าต้นพันธุ์ที่จากกิ่งกระโดง ทำให้ใบไม่แน่นทึบ การเรียงตัวของใบไม่ซ้อนกันหนา หลังจากนั้นปลูกต้นพันธุ์ตามแนวที่กำหนดไว้ ใช้แสลงพรางแสงในช่วงแรกเพื่อลดอุณหภูมิที่สูงเกินไปที่อาจทำให้ใบไหม้จากแสงแดดได้ รวมถึงใช้ไม้ปักค้ำยันต้นเพื่อป้องกันการโค่นล้มหรือหักจากแรงลม

3. การจัดทรงต้น การตัดแต่งกิ่ง และการควบคุมความสูงต้น โดยการตัดแต่งกิ่งเป็นระยะๆ ทุกๆ 3 เดือน

ข้อดี-ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้จำนวนต้นต่อพื้นที่มากกว่าวิธีการอื่นๆ ทำให้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น 2. ต้นทุนการผลิตต่ำ เนื่องจากช่วยลดระยะเวลาในการฉีดพ่นสารเคมีลงเนื่องจากทรงพุ่มและความสูงต้นง่ายต่อการปฏิบัติงาน 3. ลดความเสี่ยงจากการโค่นล้มจากแรงลมได้ส่วนหนึ่ง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เกษตรกรต้องหมั่นควบคุมทรงพุ่ม และตัดยอดเพื่อให้ได้รับแสงทั่วทั้งต้น 2. โรคแมลงเข้าทำลายได้ง่าย เนื่องจากการปลูกระยะชิด ทำให้แสงส่องผ่านได้น้อย ทำให้มีความชื้นในแปลงสูง

ข้อควรคำนึง

1. เหมาะกับคร่าวเรือนเกษตรกรที่มีพื้นที่ไม่มาก มีแรงงานเพียงพอ สามารถดูแลแปลงทุเรียนได้อย่างทั่วถึง เป็นการผลิตทุเรียนแบบประณีต
2. เหมาะกับเกษตรกรที่มีพื้นที่มาก และใช้เครื่องจักรกลในการทำการเกษตรเป็นหลัก เนื่องจากต้องตัดแต่งกิ่งและทรงพุ่มให้ได้รับแสงอย่างต่อเนื่องทุกปี

ภาพที่ 5 การปลูกทุเรียนระยะชิด (ระยะห่างระหว่างแถว 7 เมตร และระยะห่างระหว่างต้น 4 เมตร) ปลูกแบบยกร่อง ณ ศูนย์พัฒนาไม้ผลเศรษฐกิจภาคตะวันออก จังหวัดจันทบุรี

4. การปลูกทุเรียนแบบเสริมราก

วิธีการ

1. ปลูกเมล็ดทุเรียนป่า 1-3 เมล็ดคู่กับพันธุ์การค้า ให้ห่างกัน 20-30 เซนติเมตร เมื่อต้นสูงประมาณ 80-100 ซม. จึงทำการทาบกิ่ง จำนวนเมล็ดทุเรียนป่าที่ใช้ปลูกขึ้นอยู่กับความต้องการของชาวสวน หากจำนวนรากที่ต้องการเสริมมีมากต้นทุนก็จะสูงตามไปด้วย ซึ่งโดยทั่วไปเกษตรกรทางภาคตะวันออกนิยมเสริมรากจำนวน 2-3 ราก

ข้อดี-ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
1. ต้นมีความแข็งแรง เจริญเติบโตดี ทนทานต่อการเข้าทำลายของโรคและแมลง	1. ต้นทุนการผลิตสูง เนื่องจากมีค่าต้นต่อพันธุ์ป่าและค่าใช้จ่ายในการทาบกิ่ง
2. ต้นโคนล้นยากเนื่องจากมีระบบรากแก้วเพิ่มขึ้นและรากแขนงประสานกันอย่างหนาแน่น	2. ยุ่งยากในการจัดการในช่วงแรก
3. ให้ผลผลิตเร็ว โดยให้ผลผลิตในปีที่ 2.5-3 ปี	3. ผลผลิตต่อต้นหรือผลผลิตต่อไร่ไม่แตกต่างจากการปลูกแบบต้นเดียว

ข้อควรคำนึง

1. เทคนิคการทาบกิ่งต้องอาศัยแรงงานที่มีความชำนาญสูงในเรื่องดังกล่าว
2. เกษตรกรควรศึกษาเทคนิควิธีการทาบกิ่งก่อนตัดสินใจปลูก

❖ ต้นทุน-ผลตอบแทนของประเภทปลูกทุเรียนรูปแบบต่างๆ

จากรูปแบบและประเภทการปลูกทุเรียนในภาคตะวันออกมีหลายรูปแบบและหลายประเภท ดังนั้นชาวสวนจำเป็นต้องเลือกรูปแบบและประเภทให้เหมาะสม โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่สำคัญที่ขาดไม่ได้ คือ ต้นทุนการผลิต และผลตอบแทนที่เกษตรกรควรจะได้รับ ดังนั้นผู้เขียนจึงขอสรุปต้นทุน ผลตอบแทนสุทธิ ของประเภทการปลูกทุเรียนรูปแบบต่างๆ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ต้นทุน ผลตอบแทนสุทธิของประเภทการปลูกทุเรียนรูปแบบต่างกัน

รายการ	การปลูกทุเรียน ต้นเดี่ยว ^{1/} (10x10 เมตร)	การปลูกทุเรียน ต้นคู่ ^{1/} (10x12 เมตร)	การปลูกทุเรียน ระยะชิด ^{2/} (4x7 เมตร)	การปลูกทุเรียน แบบเสริมขา ^{3/} (10x10 เมตร)
จำนวนต้น/ไร่	16	26	57	16
จำนวนผล/ต้น	40	25	25	40
ปริมาณผลผลิต (กก./ไร่) *	1,920	1,950	4,275	1,920
รายได้เฉลี่ย (บาท/ไร่) **	153,600	156,000	342,000	153,600
ต้นทุนการผลิต (บาท/ไร่) ***	18,140	19,780	16,209	19,240
ต้นทุนการผลิต (บาท/กก.) ***	9.45	10.14	3.79	10.02
กำไรสุทธิ (บาท/ไร่)	135,460	136,220	325,791	137,360

ที่มา:

^{1/} ดัดแปลงข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 3, ม.ป.ป.

^{2/} ดัดแปลงข้อมูลจากศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี. ม.ป.ป.

^{3/} สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์จากคุณไพฑูริย์ วานิชศรี (ติดต่อส่วนตัว)

หมายเหตุ

* คำนวณผลผลิต/ไร่โดยคิดน้ำหนักผลเฉลี่ยที่ 3 กิโลกรัม ** คำนวณราคาผลผลิตเฉลี่ยที่กิโลกรัมละ 80 บาท และ

*** ไม่รวมต้นทุนค่าเตรียมแปลงปลูก

❖ บทสรุป

การปลูกทุเรียนมีรูปแบบและประเภทการปลูกหลายรูปแบบ การตัดสินใจปลูกในรูปแบบใด ประเภทไหน เกษตรกรจึงควรคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการผลิตทุเรียนสูงสุด ได้แก่ 1) สภาพพื้นที่ปลูก โดยพิจารณาทั้งในเรื่องของความลาดชันของพื้นที่ แหล่งน้ำ ปริมาณการตกของฝน 2) แรงงานและเครื่องจักรกลการเกษตร ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการผลิตทุเรียน เนื่องจากแรงงานในปัจจุบันเริ่มขาดแคลนและกลายเป็นแรงงานผู้สูงอายุ การใช้เครื่องจักรกลทุ่นแรงจึงมีความจำเป็นสำหรับการผลิตทุเรียนซึ่งแตกต่างกันในแต่ละรูปแบบ และ 3) ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนที่เกษตรกรจะได้รับ ซึ่งแน่นอนว่าการปลูกทุเรียนในแต่ละแบบแต่ละประเภทมีจำนวนต้นต่อไร่ จำนวนผล/ต้นแตกต่างกัน ทำให้ผลผลิตที่ได้แตกต่างกัน รวมถึงต้นทุนในการซื้อต้นพันธุ์ การจัดการแปลงด้านเขตกรรมต่างๆ แตกต่างกัน ทำให้ต้นทุนแตกต่างกัน เหล่านี้เป็นผลทำให้ผลตอบแทนสุทธิที่เกษตรกรจะได้รับนั้นแตกต่างกัน